

Мандрівка у Віртуляндію

Неждана Неда

Джерело: [Центр Леся Курбаса](#)

Казка-мюзикл

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Андрій

Мама Андрія

Тато Андрія

Дід Мороз

Мишка

Пес Буран

Король Година Перший

Принцеса Хвилінка

Чаклун Дивослав

Монстрена, повелителька монстрів

Монстр Крутяк

Монстр Гальмо

Дракончик

Дракониха

Кінь

Віртуальні герої:

Микита Кожум'яка

Рисик

Відсутній герой:

Голос

Мешканці країни Часу, Фрейліни-Секундошки, Монстри, Метелики, Козаки.

ПРОЛОГ

Казкова зимова феєрія. Танець дівчат-сніжинок.

Сцена 1

ГОЛОС. Ця незвичайна пригода трапилася напередодні нового року в одній звичайній українській родині з звичайнісіньким хлопчиком Андрієм, який найбільше любив комп'ютерні ігри.

Кімната звичайної української родини. Андрій з азартом грається на компі у імонстрів.

АНДРІЙ. Так їх! Влучив! А так не хочеш?! Є-є!

Входять мама і тато.

МАМА (зітхає, чоловіку). Ну от, бачив? (Андрію). Ти знову за комп'ютером?

АНДРІЙ. Мам, я щойно сів...

МАМА. Воно й видно — очі як у кролика... А на флейті ти пограв?

АНДРІЙ. Ну, мам, сьогодні ж вихідний! Чого не можна погратися?

ТАТО. Так ходімо на вулицю. Поглянь, яка заметіль, у сніжки пограємо...

АНДРІЙ. Та ну, це для маленьких...

ТАТО. Можемо лижі взяти...

АНДРІЙ. Лижі - це нудно... (У гри). О, є! Так...

МАМА. А ти з Бураном гуляв?

АНДРІЙ. Ой, забув... Так уже ж темно, а ти сама казала, що не можна в темні...

ТАТО. То ходімо разом...

АНДРІЙ. Ну, тат, ну, мені ще трішки, і я пройду останній рівень! Буду "головний переможець монстрів"!

ТАТО. Щоб бути переможцем, треба бути сильним, тренуватися, а не кліпати мишкою...

АНДРІЙ. Промазав... Сьогодні ж новий рік! Можу я хоч у свято нормально пограти?!

Мама і тато переглядаються, зітхають.

МАМА. Ще півгодини, не більше! (Виходить).

ТАТО. Буран, гуляти... (Виходить сердитий).

АНДРІЙ (запально кліпає мишкою і співає).

У світі гри чарівнім

Дорослі й діти рівні

В комп'ютерному світі

Найцікавіше дітям.

Не хочу я гуляти,

Лиш грати й вигравати!

У квесті я все зможу,

І монстрів переможу!

Ще трішечки, ще трішки,

Ще пару кліпів мишки,

Пройду етап тараном

І переможцем стану!

Уау! Ур-ра! Я пройшов, я - неперевершений переможець монстрів!

Раптом на екрані компа якесь затемнення, іскри, потім з'являється Дід Мороз.

ДІД МОРОЗ. Ти головний переможець монстрів?

АНДРІЙ. Я?... (Приголомшено). Т-так, нібито...

ДІД МОРОЗ. Тоді нам дуже потрібна твоя допомога! Країну Часу захопила зла чаклунка Монстрена, повелителька монстрів. Вона зачаклувала і кинула у в'язницю короля Годину Першого і повернула головний годинник у зворотній бік.

АНДРІЙ. Але навіщо?

ДІД МОРОЗ. Щоб час пішов назад. Вона хоче помолодшати. Якщо до 12-ї не звільнити короля і не здолати монстрів, буде запізно. Повернути час уже не вдасться. Новий Рік ніколи не настане, і я не прийду до дітей із подарунками.

АНДРІЙ. А що, і у нас теж не буде Нового Року? Я теж лишуся без подарунку?

ДІД МОРОЗ. Звичайно. Країна Часу – одна на весь світ. Так що на тебе вся надія!

АНДРІЙ. Ой, а якже я туди потраплю?

ДІД МОРОЗ. Дуже просто, я скажу тобі пароль. Введеш всього три букви: ЧАС – і ти потрапиш у Віртуальний Дивосвіт.

АНДРІЙ (невпевнено). Добре, я спробую...

Дід Мороз зникає, на екрані з'являється порожня табличка. Андрій набирає слово ЧАС. Знову шум, іскри, затемнення. Андрій входить в екран (або зникає за ним).

СЦЕНА 2

Андрій потрапляє у Віртуальний світ. Центральна площа у королівстві Часу у середньовічному стилі з ратушею і годинником. Удалині замок. На площі танцюють і співають мешканці міста. Андрій спостерігає за ними, з цікавістю оглядає все навкруг. За ним з екрану з'являється Мишка (комп'ютерно-справжня), потай іде за ним.

ГОЛОС. Так несподівано Андрійко потрапив у віртуальний світ до країни Часу. Її народ готувався до зустрічі новорічного свята і не здогадувався, що люті монстри захопили королівський замок і кинули короля Годину за ґрати.

ПІСНЯ МЕШКАНЦІВ КРАЇНИ ЧАСУ

1. У нас шанують час,

І все буває вчасно.

Як сонце не погасне,

Все добре буде в нас.

Приспів:

Лови найменшу мить —

Невпинно час летить.

У парі ніч і день

Співають нам пісень:

Тік-так-тік-так-тік-так —

Мандрує стрілка так.

Тік-так, рік так утік.

Новий настане рік.

2. Немає за Годину

Мудріше короля.

Чудова в нас країна,

Танцюймо "тру-ля-ля".

Приспів.

Раптом центральний годинник на ратуші б'є і зупиняється, а потім стрілки прискорено рухаються у зворотній бік. На сцені з'являються Монстри в чорному і

зокрема Крутяк із собакою-вовком. Весела музика припиняється, люди в паніці розбігаються. Андрій ховається і спостерігає за всім зі схованки.

КРУТЯК. Всім стояти! (Стріляє, люди кричать). Мовчати! Говорити буду я! Лютий монстр Крутяк! Всі чули?

ГАЛЬМО. А хто не чув – тому прочистять вуха! Оцим! (показує посох, маше ним, потрапляє у Крутяка, той хитнувся, забрав посох, показав Гальму кулак).

КРУТЯК. У королівстві Часу помінялася влада. Короля Годину Першого посадили за ґрати. (Стріляє). І це чекає на кожного!

ГАЛЬМО. Чуєте?! На кожного... (Крутяку). А що чекає?

КРУТЯК. Не що, а кого! Того, хто вчинить спротив. Ґрати і страта.

ГАЛЬМО. Страта куди?

КРУТЯК. Не куди, а як. Отак (показує жест рукою по горлу). Ясно?! Кому не ясно – крок уперед. (Стріляє, всі мовчать і не рухаються, Гальмо робить крок уперед).

КРУТЯК. (Гальму). Та не гальмуй. Ти — назад.

ГАЛЬМО. То назад – то вперед. Шо куди?

КРУТЯК. (Гальму). Та то не тобі.

ГАЛЬМО. А кому? (Озирається).

КРУТЯК. (Гальму). Ну ти гальмо... Стій на місці. (Народу голосно). А тепер зустрічайте вашу нову королеву – неперевершену чаклунку Монстрену, повелительку монстрів!

Згори по сходах повільно спускається Монстрена. Зупиняється нагорі, оглядає народ.

МОНСТРЕНА. Слухайте мене уважно. Мій перший наказ: перевести час у зворотній бік. Мій другий наказ: здати всі годинники. Вони вам більше непотрібні. Скоро час зупиниться і рахувати його – даремна втрата часу. Жартую. Хто не здасть годинник – опиниться за ґратами. І я не жартую! Всі чули? І третій наказ: свято нового року відміняється! Розходьтесь! Хутко!

Люди розбігаються під натиском монстрів. На сцені лишаються монстри, танцюють.

МОНСТРЕНА (співає):

1. Мені підвладні сили зла:

Шалений вітер, темінь ночі.

Я захопити час змогла,

Тепер я зроблю все, що хочу.

Приспів МОНСТРИВ 1:

Лякайтеся, звірі і люди!

Ми нелюді, монстри страшніючі!

Тікайте, бо лихо вам буде!

Ми любимо злити і мучить!

МОНСТРЕНА:

2. Я зможу повернути час,

І буду молода й вродлива.

І ще звільнюся я від вас,
Кумедних діток галасливих.
Приспів МОНСТРІВ 2:

А сили у нас непомірні.
Ми сіємо зло й ворожнечу.
Ми темряви лицарі вірні.
Врятує від нас тільки втеча!

Монстри розходяться, лишаються Крутяк і Гальмо. Виходять на авансцену. До них потім приєднується Монстрена.

ГАЛЬМО (з годинниками). Диви, скільки годинників! Скільки лишилося до Нового Року?

КРУТЯК. Ти що, Гальмо, не в'їхав? Нового Року не буде.

ГАЛЬМО. А що, свята взагалі не буде? Чи що?

МОНСТРЕНА. Чи що. Це у них свята не буде, а у нас буде бал-маскарад злих сил! Нам є що святкувати. Замок захопили, із королем Годиною розібралися...

ГАЛЬМО. А він що, того? (Показує руками прокрути в різні боки).

МОНСТРЕНА. Майже. Спить чарівним сном. Але сьогодні о 12-й він засне навіки. А час піде назад невідворотно, і вже ніхто нічого не змінить. Я помолодшаю! Тсс... А дітки поменшають, а потім узагалі зникнуть. Терпіти не можу цих вередливих диких крикунів!

КРУТЯК. Так, стривай, так і ми всі можемо зникнути...

МОНСТРЕНА. Ми - ні, я потім взагалі зупиню час. Ясно? Не дрейф. До речі, про дітей, а як там принцеса Хвилинка? За ґратами? (Пауза). Що таке?...

КРУТЯК. Вона кудись поділася...

МОНСТРЕНА. Що значить "поділася"?! Двоє кращих монстрів не впоралися з малявкою?

ГАЛЬМО. А вона така спритна — шмиг-шмиг - і нема...

КРУТЯК. Там ці фрейліни як почали верещати, то у нас аж вуха позакладало...

МОНСТРЕНА. Одягли б навушники. (Дістає планшет). Так, маячок показує, що вона десь неподалік... Знайти і заточити. Ясно? А як там наш Дід Мороз? Обеззброїли?

КРУТЯК. Обеззброїли. (Показує посох). От.

МОНСТРЕНА (клацає на планшеті). А ну, перевіримо... Так-так-так... Він то пішов... але покликав якогось земного хлопця, Андрія, який має звання "переможець монстрів"...

КРУТЯК. Андрій? Та знаю я цього хлопця. Слабачок. Він тільки мишкою клацати вміє.

ГАЛЬМО. Угу. А так він — тьху... Гальмо...

КРУТЯК. Чия б корова мичала...

ГАЛЬМО. Де корова? (Озирається).

МОНСТРЕНА. Так, ви мені тут не плюйтеся. Ноги в руки і вперед - схопити і заточити!

ГАЛЬМО. Ноги куди? (Намагається кумедно буквально виконати команду).

КРУТЯК. Та не гальмуй! Туди! (Підштовхує). За навушниками...

Монстри виходять. З іншого боку на сцені з'являються з танцем фрейліни, а за ними – сумна принцеса, яка веде коня.

ГОЛОС. Дочка короля Години принцеса Хвилінка та її фрейліни Секундочки шукали порятунку від злих монстрів і думали-гадали, хто допоможе визволити їхню країну.

ПІСНЯ ПРИНЦЕСИ ХВИЛИНКИ ТА ФРЕЙЛІН СЕКУНДОЧОК.

ХВИЛИНКА. 1. Я гадала – час не має вороття,

За добро ніхто ніколи не карає.

Але монстри покалічили життя!

Тату любий, що робити з нашим краєм?

ФРЕЙЛІНИ. Приспів:

Ні хвилинок спокою не має

Бідолашна принцеса Хвилина.

І тривога серця наші крає:

Королівство Години загине! (2-й раз: Порятуйте нам Часу країну!)

ХВИЛИНКА. 2. Може, лицар десь хоробрий заблукав,

Може, лютий вихор збив його з дороги,

Тільки знаю, без відважних світ пропав!

Королівство Часу просить допомоги!

ФРЕЙЛІНИ. Приспів.

В цей час на сцену виходять Крутяк і Гальмо в навушниках, побачивши принцесу, кидаються до неї. Фрейліни починають верещати...

КРУТЯК (показує навушники). А нам ваш крик по цимбалах. Он вона, хапай її!

ГАЛЬМО. За що?

КРУТЯК. За що-небудь! Утече!

Принцеса заскакує на коня, але монстри перехоплюють його і намагаються її скинути, Крутяк спереду, а Гальмо хапає за хвіст і "гальмує", за нього вхоплюються одна за одною фрейліни і намагаються відтягнути (як у Ріпці) — кумедна сцена. Принцеса все-таки падає, але кінь нападає на Крутяка. В цей час із хованки вискакує Андрій, простягує руку принцесі і допомагає сховатися. Фрейліни відривають Гальма і всі котяться назад, падають. Крутяк відбивається від коня. Нарешті вони помічають, що принцеса зникла.

КРУТЯК (до фрейлін). А ну кажіть, де принцеса? (Ті кричать). Тихо! Я все одно не чую. Покажіть рукою, куди вона побігла?

Дівчата переглядаються і показують в різні сторони.

ГАЛЬМО. А куди – це туди, чи не туди? (Крутиться в різні боки і закрутившись, падає).

КРУТЯК. Хитруєте! А ми підемо туди, куди ви не показали! Гальмо, лови коняку! Сідлай!

ГАЛЬМО. А вона хвищається! (Після удару). Уй!

Вони удвох намагаються сісти на коня, той скидає їх, нарешті в диких позах вони якось виїжджають. Андрій і Хвилінка виходять зі схованки. Вона обтрушується.

ХВИЛИНКА. Ой, скільки тут пилу... Апчхи...

АНДРІЙ (трохи ображено). Ой, які ми ніжні... Зате безпечно...

ХВИЛИНКА (в реверансі). Дякую за порятунок. Я принцеса Хвилінка. А ви лицар?

АНДРІЙ. Ну, не зовсім...

ХВИЛИНКА. Не зовсім чи зовсім ні?

АНДРІЙ. Ну, я просто Андрій, але я маю титул "переможець монстрів".

ХВИЛИНКА. Справді? А чому ж ти тоді сховався, а не почав перемогати монстрів?

АНДРІЙ. Розумієш, це я у комп'ютерній грі переможець. Та мені потрібна зброя.

Мишка!

В цей час зі схованки вискакує Мишка.

МИШКА. А я тут, я з тобою! Ти що, мене не впізнав?

АНДРІЙ. Ні... А ти хто така?

МИШКА. Я ж твоя Мишка!

Фрейліни з криками "Миша!" тікають зі сцени.

МИШКА. Куди ви?! Я ж не справжня мишка, а комп'ютерна! (Принцесі). А ти мене не боїшся?

ХВИЛИНКА. Ні, я не боюсь мишей. Але боюся, що монстри тебе теж не злякаються...

АНДРІЙ. Чому ти рюмсаєш?

ХВИЛИНКА. А що мені робити? Мій таточко король Година Перший лежить зв'язаний і зачаклований за ґратами у вежі. Замок захопили монстри. Люди розбіглися в паніці. І якщо ми не здолаємо монстрів, то опівночі він засне навіки! Що ж мені робити?!

АНДРІЙ. А я? Я ж прийшов сюди на допомогу...

ХВИЛИНКА. Справді? Але ж ти ніякий не лицар, а звичайний хлопчик, і зброї у тебе немає, тільки якась пришелепувата мишка...

МИШКА (обурено). Нічого я не пришелепувата! А навпаки — дуже розумна! От ви не знаєте, що робити, а я знаю! Треба йти в країну чаклунів, вони все знають і дадуть пораду.

АНДРІЙ. Точно, тільки як туди потрапити? (Хвилині). Не знаєш, де тут водяться чаклуни?

ХВИЛИНКА. Я чула, що країна Чаклунів — десь за річкою Забуття, але де ця річка — не знаю... І цього ніхто не знає, бо всі, хто там бував — це забули...

МИШКА. Ха! Ніхто, хто не має карти, а у мене вона інстальована! Зараз поглянемо... Так... (Дивиться). Все, я знаю дорогу! Всі за мною! (Біжить убік).

ХВИЛИНКА. Ти справді довіряєш цій Мишці?

АНДРІЙ. Ну поки що вона мене ні разу не підставила... А у тебе є інший вихід?

ХВИЛИНКА. Немає. Стривай, а якже мій кінь Стрілка?

АНДРІЙ. У тебе дуже розумний кінь, бачиш, він поки відволікає монстрів... Хутко... Діти вибігають за Мишкою. З іншого боку на авансцені з'являється Монстрена з планшетом та шкутильгають на різні боки Крутяк і Гальмо.

МОНСТРЕНА. Що, знову прогавили?

ГАЛЬМО. А ми туди, а ці туди, а коняка той во і геп...

КРУТЯК. Це не кінь, а падлюка... А тут іще цей хлопець...

МОНСТРЕНА. Так вони тепер разом? (Дивиться в планшет). Хвилинка з Андрієм пішли до чаклунів... Нічого, через річку Забуття вони не пройдуть. Ми нашлемо на них духів Вітрів, і вони шубовснуть у річку. І забудуть не тільки куди йдуть, а навіть власні імена...

КРУТЯК. То ви підете до духів вітрів, пані повелителько?

МОНСТРЕНА. Не я, а ви підете – і хутко! Кроком руш! І бігом!

Монстри хутко шкутильгають.

СЦЕНА 3

На сцені гора і річка Забуття – прірва в диму. Виходять Андрій, Хвилинка і Мишка.

ГОЛОС. Нарешті наші герої дійшли до залятого місця – річки Забуття. Вони не знали про ще одну небезпеку – на них чатували люті Духи Вітрів, наслані монстрами.

МИШКА. Ось ця річка, а за нею країна Чаклунів. Ось бачите, я казала, що приведу!

АНДРІЙ. Рано хвалитися, а як ми перейдемо на той бік?

ХВИЛИНКА. Он, бачите, мотузку? Тільки будьте обережні. Тато казав мені, що тільки сміливі і рішучі можуть перейти річку Забуття – бо не можна боятися і озиратися...

Дме вітер. На героїв нападають (наближаючись і віддаляючись) Духи вітрів – повітряні гімнасти. Андрій намагається затулити дівчат. Мишка чіпляється за нього.

МИШКА. Ой, що це таке? Як же ми пройдемо?

ХВИЛИНКА. Це Духи вітрів. Напевне, це витівки Монстрени...

АНДРІЙ. Нічого, проб'ємося. Головне — дістатися того берега...

Долаючи опір вітрів і допомагаючи один одному, вони пробираються до каната і по черзі перебираються на той берег. Першою – Принцеса. Перелякана Мишка зависає.

ХВИЛИНКА. Не бійся!

МИШКА. Ой, я ж не кішка, а мишка, я боюсь висоти... Ой, я зависла!

АНДРІЙ. Вічно ти зависаєш у найгірший момент! Чекай, я зараз, тільки не озирайся! (Намагається допомогти і теж "зависає"). Ой! Здається, я теж завис...

ХВИЛИНКА. Андрію! Мишко! Тільки не бійтесь! Ой, що ж це буде?...

В цей час на сцену вискакує пес Буран з нашийником та повідцем, який гавкає на Духів Вітрів, розганяє, біжить до Андрія з Мишкою, за допомогою іншого каната перескакує на бік Хвилинки. Всі зачудовано спостерігають.

БУРАН. Тримайтеся! Я вам допоможу! Це я, Буран, твій пес! Не пізнаєш?

Буран кидає їм свій повідець, з 3-го разу Андрію вдається схопити його. Буран спільно з Хвилинкою витягують їх на свій берег.

АНДРІЙ. Буран? Справді це ти? І ти вмієш розмовляти?

БУРАН. Гав! У віртуальному світі я трохи змінився і можу говорити.

АНДРІЙ. Дякую тобі, Буране, а як ти тут опинився?

БУРАН. Так само, як і ти. Я ж не міг лишити свого господаря наодинці з монстрами! Гав!

МИШКА. Чому наодинці? А я?

АНДРІЙ. Це Мишка, вона теж тут змінилася, це принцеса Хвилінка, а це Буран, мій пес.

ХВИЛИНКА. Нам не можна гаяти часу. Мишко, показуй дорогу, але більше не зависай...

МИШКА. Я ж ненавмисне, мене просто іноді "глючить"! (Дивиться). Всі за мною...

СЦЕНА 4

Всі йдуть по верху гори за Мишкою. В цей час декорація міняється на печеру, внизу з'являється Чаклун із асистенткою, яка літає від його рук. В цей час діти співають.

МАНДРІВНА ПІСНЯ

АНДРІЙ. У дорогу час.

І хай вітер дме у спину,

Нас ніщо й ніхто не спинить,

Не злякає нас (2).

ХВИЛИНКА. У дорогу час.

Мрії полетять далеко

І надія, мов лелека,

Не покине нас (2).

Діти, Мишка й Буран підходять і зачудовано дивляться на Чаклуна. Він зупиняється.

ГОЛОС. Незабаром наші герої дісталися печери чаклуна Дивослава, сподіваючись, що він дасть їм пораду, як порятувати країну Часу.

ХВИЛИНКА. Перепрошуємо, пане, а ви Чаклун?

ЧАКЛУН. Я чаклун Дивослав, а це моя помічниця Чарівниця.

АНДРІЙ. А ми прийшли просити вас про допомогу...

ЧАКЛУН. Я знаю, чому ви прийшли – ось бачите, це чарівне дзеркало розповіло мені про все, що сталося. Я спробую зарадити вашій біді. Нашій біді. Адже вірний час потрібен усьому світу, а повернення в минуле все руйнує. Слухайте уважно: щоб подолати Монстрену і її військо, вашої сили замало. Вам потрібно здолати Великого Дракона, дістати його зуби і посіяти біля замку короля Години з таким замовлянням: "Нехай, як сонце сходить рано, так воїнство добра постане, як ніч розсіятись могла, так подолують сили зла." Із зубів тоді постануть воїни і допоможуть вам подолати монстрів.

АНДРІЙ. Це все чудово. Тільки як ми здолаємо дракона? Може, є якийсь чарівний меч?...

МИШКА. А до речі, дракон великий? Скільки гігабайт?

БУРАН. Не бійся, господарю, я он вітри розігнав, що мені якийсь хвостатий ящір!

ЧАКЛУН. Стривайте, я ще не все сказав. Щоб ви могли впоратися з Драконами, я

дам вам помічників – не звичайних, а віртуальних, це герої мультфільму...

АНДРІЙ. Якого? Я, певне, всі мультфільми знаю...

ЧАКЛУН. Цих, напевне, не знаєш, бо це герої з нашого нового мультфільму – Микита Кожум'яка і його лісовий друг Рисик, вони вас проведуть і допоможуть. Ось вони...

Чаклун чаклує і з'являються герої мультика (сцена з-за куша).

МИКИТА. Привіт.

АНДРІЙ. Так це ж діти! Хіба вони зможуть здолати Дракона?

МИКИТА. Дракона? А скільки у нього голів?

ЧАКЛУН. Лише одна.

МИКИТА. Мій прадід подолав Змія Горинича, а в нього було аж 3 голови.

ЧАКЛУН. Правда, драконів буде двоє — один великий і один маленький.

МИКИТА. І нас двоє, правда, Рисик?

РИСИК. Я беруся за малого. Гайда за мною. Я покажу дорогу. (Рисик махнув рукою, йде).

ХВИЛИНКА (чаклуну). Дякуємо вам за допомогу!

Герої прямують за анімаційними персонажами. Чаклун із Чарівницею ховаються в печері.

На авансцені з'являються Монстрена, Крутяк і Гальмо. Королева дивиться у планшет. В цей час у затемненні міняється декорація.

КРУТЯК. Не гнівайтесь, пані Монстрено...

МОНСТРЕНА. Не пані, а ваша величність...

КРУТЯК. Ваша величність... Ми все зробили, аванс дали малий... чималий.

ГАЛЬМО. А ці нікчемні Духи вітрів злякалися якогось песика... Тьху...

КРУТЯК. А все вже так добре складалося – вони ледь-ледь не шубовснули...

МОНСТРЕНА. Я вже все знаю. Ви теж лоханулися – понадіялися на цих свистунів, а треба було простежити! Але нічого ще не втрачено, Дракон – звір небезпечний...

ГАЛЬМО. То, може, він їх той во... гам-гам.

КРУТЯК. А ми їх спеціями притрусимо – для збудження апетиту...

МОНСТРЕНА. Спеції, кажеш? У мене є ідея. Насправді там не Дракон, а Дракониha, а в неї синочок, Дракончик. Ви заманите його у пастку та скажете його мамі, що в цьому винні принцеса і її гоп-компанія. Тоді розлючена Дракониha проковтне їх одним махом.

КРУТЯК. А малий Дракончик отакий чи отакий? (показує зріст малої і більшої дитини.)

МОНСТРЕНА. Та ні, десь отакий. (Показує більше 2-метрів). А мама метрів 10.

КРУТЯК. Ого... Так, Гальмо, ти підеш ловити Дракончика, а я буду відволікати цих...

ГАЛЬМО. А чого відразу я? Ти розумний, ти й вигадуй, як ловить, а я цих... погальмую.

МОНСТРЕНА. Мовчати! Разом підете. А не зробите – згодую Драконисі. Без

спецій...

КРУТЯК. Без спецій несмачно...

МОНСТРЕНА. Кетчупом поллю. На завдання кроком руш!

Монстри виходять, крокуючи.

СЦЕНА 5

Декорація помінялася. Це лісова галявина. Танець дітей — метеликів і квітів. Виходить малий Дракончик, танцює і співає, стрибаючи з сачком і полюючи на метеликів.

ГОЛОС. А в цей час маленький дракончик вчився літати на лісовій галявині, не здогадуючись, що на нього полюють злі монстри.

ДРАКОНЧИК.

1. Я танцюю, я співаю,
Посміхаюсь і стрибаю,
Навіть полум'я навчився випускати.

2. Маю друзів я багато,
Дуже люблю з ними грати,
Але мрію я навчитися літати.
Приспів. Літати хочу, хочу, хочу я

Літати так, як матінка моя,
Літати, так, як матінка моя
Високо над землею!

Хочу, хочу, хочу я
Літати, так, як матінка моя.
Літати, так, як матінка моя,
Кружляти разом з нею!

Крутяк тримає на паличці великого метелика і заманює за його допомогою Дракончика у пастку-сітку, яку тримає Гальмо (визирає з-за куліс і ховається). Дракончик біжить за метеликом за сцену. Крик. На виході на нього падає сітка, в якій малий заплутується. Сітку зі здобиччю монстри витягують за сцену. За цим спостерігають віртуальні білки.

СЦЕНА 6

Декорація помінялася, тепер це зелені пагорби, з правого боку – голова сплячої Дракониhi, яка спершу видається скелею. На сцені діти стрибають на батутах, а Микита і Рудик – віртуально на грибах. Мишка в цей час зацікавилася головою, підійшла і розглядає з цікавістю з різних боків. На сцені з'являються віртуальні Білки. Микита і Рисик – окремо.

БІЛКА. Стійте! Дракончика захопили монстри. Ось один сачок лишився, бачите?... Вони хочуть перевести стрілки на вас! Розлючена Дракониha вас усіх за це поїсть! Рятуйтеся!

ХВИЛИНКА. Знову ці підступні монстри! Що ж нам робити? І малого жаль, і маму...

МИКИТА. Гайда рятувати Дракончика!

ХВИЛИНКА. А якже ми його знайдемо?

БУРАН. А я? Я ж найкращий шукач! Тільки якби була якась його річ...

АНДРІЙ (піднімає і дає йому сачок Дракона). Є сачок. Буран, бери слід...

БУРАН. Гав-гав, я чую драконячий запах, усі за мною...

Буран біжить за сцену. Микита і Рисик ідуть. А Мишка кудись залазить (може, в пашу?)

АНДРІЙ (озирається). Чекайте, а де Мишка? Вона десь поділася...

ХВИЛИНКА. Знову вона зависає! Ходімо без неї!

АНДРІЙ. Ні, я її не залишу. Мишко!

ХВИЛИНКА. Тоді я з тобою... Мишко! Ти де? (Помічає Драконику). Ой, а це що? Чи хто?

Драконику прокидається, потривожена Мишкою і криками, розплющує очі, стежить за Мишкою, потім помічає дітей. В цей час з-за куліс визирає Крутяк і кричить.

КРУТЯК. Лови їх, вони украли твого сина Дракончика, це вони! Хапай їх! (Тікає.)

Драконику починає рухатися, відкриваючи пашу, яка дихає димом і вогнем. Крики, шарварок, діти тікають, падають. Драконику лютує. Крутяк, потираючи руки, пробігає.

На крик вибігає Дракончик із залишками розірваної сітки, за ним Буран із гавкотом.

БУРАН. Гав-гав! Не чіпай моїх друзів!

ДРАКОНЧИК. Мамо, стій! Це не вони! Тебе підманули! Мене схопили монстри, а Буран і діти мене порятували! Це мої друзі, чуєш?!

ДРАКОНИХА. Вибачте, не розібралася. Я так злякалася за свого синочка! (Дракончик обнімає її.) А звідки взяли ці підступні монстри? І чому вони вас переслідують?

АНДРІЙ. Вони захопили королівство Часу і його короля Годину Першого. Їх ціле військо!

ХВИЛИНКА. Година – це мій тато. І якщо ми не звільнимо його до півночі, він загине...

ДРАКОНИХА. Ви звільнили мого сина, тепер я хочу вам віддячити. Чим вам допомогти?

АНДРІЙ. Чаклун казав, що здолати монстрів може військо, яке виросте з зубів дракона...

ХВИЛИНА. Але ж ми не можемо просити зуби у друзів. Тепер усе пропало...

ДРАКОНИХА. Чому пропало? Я можу дати вам молочний зубчик Дракончика. Я його сховала. Чекайте, я зараз посунусь (посувається). Отут бачите схованку?

РИСИК. Здається, я бачу. Чекайте, я дістану.

Рисик дістає коробку зі сховку і дає Микиті. Той відкриває коробку, видне сяйво.

МИКИТА. Ого, то це не звичайний зуб, а чарівний... Гайда сіяти...

РИСИК. Ми як дамо цим монстрам – і так, і так, і отак (показує прийоми боротьби).

МИКИТА. А де сіяти, ти знаєш?

РИСИК. Ні, цього я не знаю. (Хитає головою).

ХВИЛИНКА. Треба сіяти біля замку. Ой, гляньте, темніє, зовсім мало часу! Боюся, ми не встигнемо – (Микиті) ви біжіть сіяти, а я спробую якось пройти в замок і звільнити тата.

АНДРІЙ. Сама? Ти що?! Ми з тобою...

Микита і Рисик прямують углиб із зубом на паличці, зникають.

ДРАКОНЧИК. І ми допоможемо, правда, мамо? Ех, якби я ще навчився літати...

ДРАКОНИХА. Нічого, скоро навчишся, от побачиш. Ходімо. (Дракон іде, мама щезає).

На сцені з'являється Чаклун. Декорація починає мінатися, затемнятися.

ЧАКЛУН. Стривайте. Ви ще не все знаєте. Щоб розчаклувати короля Годину, потрібно зіграти одну мелодію на чарівній флейті. Але не можна сфальшивити, інакше нічого не вийде. Ось флейта і ноти. (Дивиться на Андрія). Хто з вас уміє грати?

АНДРІЙ (зніяковіло). Я трохи вмію, але не дуже, може, ще хтось...

ХВИЛИНКА. Хтось не має. На тебе вся надія, Андрійчику, я тебе дуже прошу...

МИШКА. Ми в тебе віримо, Андрію!

БУРАН. Не бійся, я буду поруч... підвивати...

АНДРІЙ (бере флейту і ноти). Добре, я спробую.

ЧАКЛУН. А тепер слухайте: Монстрена влаштовує бал-маскарад. Для нас це дуже добре. Мишка і Буран можуть піти і так, а вам, діти, треба замаскуватися. Андрію, тримай маску монстра. (Дає йому). А от що робити з принцесою? А ну, іди сюди... (Чаклун обсипає її, і Хвилинка виявляється перевдягнена у східний одяг). Лишилося тільки вдягти цю маску.

(Вдягає). А тепер тримайтеся, я перенесу вас у просторі просто до замку! Турум-бум-бум!

Чаклун чаклує. Затемнення, грім, блискавка тощо. Чаклун, Андрій, Хвилинка, Буран і Мишка зникають. В цей час з іншого боку на авансцені виходять Монстри.

КРУТЯК. Пані Мо... ваша величність, доповідаю: ваше завдання виконано, малого Дракона схопили, Драконику розлютили, нацькували, і вона всю гоп-компанію поїла.

ГАЛЬМО. І без кетчупа, ги-ги.

МОНСТРЕНА. Ви напевне це знаєте?

КРУТЯК. Їй-бо, на власні очі бачили: шум-гам-тарарам, вогонь шипить, іскри летять, жах!

МОНСТРЕНА. Ну що ж, молодці. Ви заслужили нагороду! Дам вам...

КРУТЯК. Краще, у твердій валюті...

МОНСТРЕНА. Я дам вам обом по медалі. Ні, краще – по ордену! Ви раді? Не чую!

КРУТЯК (розчаровано). Служимо вашій величності!

МОНСТРЕНА. Можемо починати бал-маскарад. Перевдягніться. Тільки хутко! (Іде).

ГАЛЬМО (Крутяку). А ордени – дуже смачні чи не дуже?

КРУТЯК. Ордени не їдять!

ГАЛЬМО (зітхає). Що, навіть із кетчупом?

КРУТЯК. Зуби зламаєш. Ну ти й гальмо!

Виходять у той же бік, що і Монстрена.

СЦЕНА 7

Вежа, в якій спить чарівним сном ув'язнений і зв'язаний мотузкою король Година. Наші герої – Андрій, Хвилінка, Буран і Мишка опиняються в камері короля. Принцеса кидається до батька, намагається розбудити, але він ні на що не реагує.

ГОЛОС. У високій вежі королівського замку лежав ув'язнений і зачарований король Година.

ХВИЛИНКА. Таточко, бідолашний, що вони з тобою зробили?! Зараз, я тебе розплутаю... Андрію, грай швидше, поки монстри не схопилися...

Хвилінка кидається розв'язувати, Андрій дістає флейту, пробує, лаштує ноти.

БУРАН. Гав! Треба хутко діяти. Мишко, можеш перегризти мотузки?...

МИШКА. Гризти? Фі. У мене є краща ідея – ножиці! (Дістає, ріже). А ти допоможеш?

АНДРІЙ. Хай Буран краще постоїть на варті біля входу, поки я гратиму ...

ХВИЛИНКА. Тільки не сфальшив, Андрію, я в тебе вірю!

Буран іде на варту, Мишка розрізає пута, Хвилінка допомагає, Андрій починає грати. На звуки музики на авансцені з'являються монстри, намагаючись збагнути, що сталося. Вибігає Монстрена в бальній сукні та її помічники в якихось кумедних причадалах.

МОНСТРЕНА (лютує). Чули? Що це діється?! Незаконне проникнення у вежу! Хто посмів?! Ви ж казали, що Дракониha всіх поїла? То ви що, збрехали?!!! (Наступає).

КРУТЯК. Та ні, ні... Вона дихала вогнем і димом... Роззявляла пащу...

ГАЛЬМО. Може, вона їх виплюнула, га?

МОНСТРЕНА. Я вам зараз як плюну! Вогню злякалися? Брехуни-боягузи-ледацюги-дармоїди! Бийте в барабани! Загальна бойова тривога! Всіх схопити, заточити, розчавити!

КРУТЯК. Все, все буде зроблено! Хутко, Гальмо, не гальмуй...

Крутяк і Гальмо піднімають тривогу, піднімається шарварок серед монстрів.

В цей час Андрій дограє, Мишка дорозв'язує, Король Година прокидається.

ГОДИНА. Де це я? Що зі мною?!

ХВИЛИНКА. Таточко, любий, ти живий? Тебе зачаклювали монстри, а Андрій розчаклював. А Мишка і Буран допомагали...

ГОДИНА. Дякую щиро, друзі, за поміч, я все пригадав. Монстри... Головний годинник... Його ж перевели у зворотній бік!

ХВИЛИНКА. О 12-й годині час піде назад невідворотно. Лишилося зовсім мало часу!

ГОДИНА. Треба негайно полагодити! Я йду до годинника. Андрію, а ти бережи Хвилінку! І сам будь обережним... Замкніть замки. Сподіваюсь, я хутко з ним упораюсь.

Король іде лагодити годинник, у цей час повертається Буран.

БУРАН. Монстри вже зовсім близько... А де король?

АНДРІЙ. Лагодить годинник. Так, друзі, замикаємо двері і готуємося до бою!

Буран з Андрієм вчасно замикають двері. Чути стукіт монстрів. Мишка бігає по сцені.

МИШКА. Ой, це монстри! А може, тут є де заховатися?

ХВИЛИНКА. На жаль, ні. Як там Микита і Рисик? Чи вдалося посіяти? Де ж ці воїни?

В цей час чути звуки сурми. Над сценою пролітає Дракончик із Микитою. Чути голос:

ГОЛОС ЧАКЛУНА (МИКИТИ?). "Нехай, як сонце сходить рано, так воїнство добра постане, як ніч розсіятись могла, так подолають сили зла."

Під час замовляння (можливо, як пісні?) постають воїни-козаки, ідуть на сцену. Монстри панікують. Монстрена носиться по сцені з криками, але не може зібрати докупи.

Монстри проникають у вежу, нападають на наших героїв. Крутяк нападає на Хвилинку, і Андрій кидається її захищати. Проте до них на підмогу йде Гальмо – сили нерівні. Буран допомагає. Мишка ховається, Хвилинка обороняється.

Всі козаки доходять до сцени. Бойовий гопак козаків на сцені. Монстри відступають.

Годинник починає бомкати, всі зупиняються. Дивляться на нього.

ХВИЛИНКА. Люди, король Година полагодив головний годинник. Час пішов уперед!

Серед монстрів починається справжня паніка. Добрі сили тіснять їх за сцену. В це можуть підключитися і громадяни країни часу. Остаточна перемога.

МОНСТРЕНА (кричить на виході). Рано радієте! Я ще повернуся, мій час іще прийде!

ГОДИНА (входить). Твій час минув, Монстрено! А минуле ніколи не вертається! Люди, звірі, всі-всі-всі, дякую вам за допомогу! Всі разом ми перемогли злі сили і повернули час. Я запрошую всіх на святкування Нового Року! Лишилося п'ять хвилин, згадаймо все добре у минулому і загадаємо бажання на рік новий!

ХВИЛИНКА. Дякую тобі, Андрію, ти виявився справжнім лицарем! Лишайся з нами!

АНДРІЙ. Дякую за запрошення, ти теж смілива, хоча й дівчинка. Але я не можу. Скоро Новий Рік, а мої тато з мамою, певне, дуже хвилюються, куди я подівся... А ми ж хотіли піти всі разом на Майдан Незалежності. Там буде фейерверк і ще багато всього!

ХВИЛИНКА. То ти нас залишаєш у таку хвилину! (Зі сльозами.)

АНДРІЙ. Тільки не рюмсай! Я повернуся, можливо... Я б теж хотів тебе запросити на святкування Нового року – до нас у Київ... І тебе, і всіх-всіх-всіх...

ЧАКЛУН (до дітей). Я почув ваші бажання і можу їх здійснити. Я ж чаклун. (Всім). Я пропоную всім перенестися на майдан Незалежності на святкування Нового Року!

ГОДИНА. Чудова ідея! Підтримуємо?

ВСІ. Так! Так! Так! (Аплодують.)

СЦЕНА 8

Чаклун чаклує. На сцені міняється декорація і виростає ялинка. Тепер це майдан Незалежності. Андрій бачить свою маму і тата, біжить до них.

МАМА. Синочок! Андрію!

АНДРІЙ. Мамо, тато! Вибачте мене! Я виправлюсь, чесно. Я буду гуляти з Бураном, грати на флейті. І ще – запишіть мене на бойовий гопак. Я хочу бути сильним по-справжньому!

МАМО. Це все чудово! Але де ти пропадав увесь цей час?

АНДРІЙ. Просто мені дуже треба було врятувати країну часу. Мене дід Мороз попросив.

ТАТО. Справді? І де ж цей Дід Мороз?

АНДРІЙ. І правда, який же Новий Рік без Діда Мороза? Дивославе, ви ж усе знаєте...

ЧАКЛУН. Отут я безсилий. Це диво, яке ми можемо зробити тільки всі разом.

ХВИЛИНКА. Але як?

ЧАКЛУН. Дуже просто: покликати Діда Мороза!

Всі кличуть Діда Мороза, заохочуючи під це і глядачів. На 3-й раз з'являється Дід Мороз.

ДІД МОРОЗ. Вітаю всіх із новим роком і дякую за допомогу. Особливо тобі, Андрію, ти виявився справжнім переможцем монстрів!

АНДРІЙ. Але тепер я зрозумів, що таке боротися по-справжньому, а не кліпами мишки.

МИШКА. Але ж я тобі теж допомогла!

ДІД МОРОЗ. Звичайно, і Мишка, і Буран, і Хвилинка, і Микита з Рисиком — ви всі перемогли, тому що були разом і вірили в добро. А я хоч і не чаклун, але теж умію робити дива – дарувати дарунки і запалювати ялинку. А ви допомагайте, кажіть: раз-два-три, ялиночко, гори! (Всі кажуть, ялинка запалюється). А тепер зустрічайте Новий Рік!

На сцені з'являється маленький Новий Рік (хлопчик) на коні Стрілці.

ДІД МОРОЗ. І пам'ятайте, коли настає Новий Рік, можна загадувати бажання – але добрі!

Бо злим ніколи не щастить.

Звільніть серця від зла!

Нехай світліє кожна мить

Від доброти й тепла.

Нехай бринить веселий сміх

Від неба до землі!

Дарунки знайдемо для всіх

Великі і малі!

ФІНАЛЬНА ПІСНЯ

(можуть співати рядочки різні герої по черзі, чи всі разом, збираючись на сцені).

Як рік новий настане,
Осяє зірка путь,
Печаль, як сніг розтане,
І мрії оживуть.
Вже час не повернути,
Не зупинити сніг,
І вір, що буде "круто",
І переможе сміх.
Нехай це знає кожен:
Не загуби надій,
Добро зло переможе,
Не жди його, а дій.
Як сонце сходить вранці,
Так рік прийде за мить
І закружляє в танці,
Якого не спинить.
Як хочеться співати,
Настав тривогам край!
Йде новорічне свято,
Бажання загадай!
ЗАВІСА.